

به ۱۰۰ سال بازداشت و اخراج پایان دهید!

سال ۲۰۱۹ سالگردهای غم انگیز زیادی را به یاد می‌آورد:

از 100 سال پیش...

خارجی‌ها دستگیر میشوند نه به خاطر جرم احتمالی بلکه تنها به این دلیل که روند اخراج آنها توسط ادارات زیربط تسهیل شود.

از 25 سال پیش

در Büren که بزرگترین زندان برای اخراج خارجیها در آلمان است که بیش از نیمی از زندانیان به طور غیرقانونی بازداشت میشوند.

20 سال پیش ...

رشید سبی در شرایط نامعلوم و اسرار آمیزی در Büren جان خود را از دست داد.

این ناعدالتی است - این نژادپرستی است!

این رفتارهای غیر انسانی نباید بیشتر از این ادامه داشته باشند.

راهپیمایی بزرگ 31.8.2019

ساعت 11 UfA Büren

ساعت 15 Paderborn HBF

برای سرویس شاتل به صفحه اصلی سایت سر بزنید:

<http://100-jahre-abschiebehaf.de/buerendemo>

از جمهوری وایمار تا زمان کنونی

عمل شنیع اخراج خارجیها و مهاجران یک سنت بی رحمانه در آلمان دارد. ۱۰۰ سال پیش یهودیهای فراری از نسل کشی در شرق اروپا که دنبال پناهگاهی امن در آلمان بودند، با هدف اخراج از کشور با شقاوت قلب دستگیر شدند.

بنا به مقررات پلیس خارجی که توسط هانریش هیملر نوشته شده بود، بازداشت و اخراج تبعیدیها و در کل خارجیها در سال 1938 به شدت گسترش یافت.

این قانون نازیها در سال ۱۹۵۱ توسط جمهوری دمکراتیک آلمان دقیقاً به همان شکل (زمان نازیها) دوباره تصویب شد و بعدها در سال ۱۹۶۵ مورد تجدیدنظر قرار گرفت. این قانون که در واکنش به نسل کشیهای نژادی اوایل ۱۹۹۰ شدت بیشتری گرفت و دوباره در سطح وسیعی مورد استفاده قرار گرفت. همزمان با حذف متمم حقوق اولیه پناهندهها توسط کمیسیون پناهندهها در سال ۱۹۹۳ تاسیس زندان Büren به منظور بازداشت و اخراج به تصویب رسید.

نقض حقوق بنیادی در امروز

تنها سوء ظن احتمال اجتناب از اخراج کفایت تا یک فرد حدود یک سال و نیم زندانی شود. زندان - به عنوان تعرض شدید به آزادی فرد - از اقدام برای متخلفین محکوم، به یک عمل ساده اداری علیه افراد بیگناه تبدیل شده است. در نتیجه، بازداشت به منظور اخراج در حال حاضر ابزار معمولی در دستان مقامات اداری است که عملاً به کار گرفته میشود تا ادارات مربوطه روند اخراج را به آسانی پیش ببرند. این سرنوشت شوم افراد گرفتار، درک و همدردی عمومی را به همراه ندارد.

وکلائی که در زمینه اخراج خارجیها مشغول به کارند به این امر واقفند که بیشتر از نصف افراد گرفتار در پروسه اخراج کاملاً ناعادلانه زندانی شده‌اند.

این افراد گرفتار اغلب یا به وکیل دسترسی ندارند یا از دسترسی آنها به وکیل ممانعت شده است. نهاد های نظارتی مستقل و یا هیات نظارتی سطح بالا وجود خارجی ندارد. مراقبت های پزشکی و مراقبت های روانشناختی محدود به ضروریات است. فشار و ایزوله کردن به نوعی برنامه روزانه تبدیل شده است.

این رفتارها و اقدامات اخیرا در Bühren، در تابستان 2018 دوباره به خودکشی یک زندانی منجر شد.

هیچ چشم اندازی وجود ندارد!

به جای اینکه این موضوع نقطه پایانی داشته باشد، هر روزه ابعاد استفاده از آن وسیعتر میشود. بیست و پنج سال پس از باز شدن بازداشتگاه در Bühren، دولت ایالتی نوردراین وستفالن قصد دارد شرایط بازداشت را همچنان وخیم تر کند. در حال حاضر، شرایط اطلاع رسانی و دسترسی سازمان های کمک کننده به زندانیان بسیار دشوار است. مجازات های جمعی و اقدامات اجباری برای تسهیل کار نیروهای امنیتی البته به هزینه حقوق بشر، وجود دارد.

ایالات دیگر آلمان هم برنامه های مشابهی را در دست اجرا دارند. ساخت بازداشتگاههای جدید در سراسر آلمان برنامه ریزی شده است. در Passau به تنهایی یک زندان "فوق العاده" جدید با بیش از 200 محل بازداشت ایجاد می شود.

پیامدهای عملی بازداشت تبعید:

بازداشت غیرقانونی، نقض حقوق بشر بدون هیچ نظارتی، نقض مقررات قانونی وضع شده، اقدامات سرکوبگرانه بدون کنترل، انزوا و اسارت، جدایی از خانواده ها و نابودی زندگی افراد گرفتار.

حالا زمان آن رسیده است که عمیقا از این قانون رایش سومی و عمل شنیع نژادپرستانه اما ریشه دار خداحافظی کنیم.

بنابراین ما درخواست میکنیم:

نه به هیچ قانون خاصی!، نه به آزادی عمل ادارات بدون هیچ کنترل و نظارتی در زمینه بازداشت و اخراج، لغو هرچه سریعتر بازداشتها و اخراجها، بسته شدن فوری همه بازداشتگاههای مربوط به اخراج خارجیها!